

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого
Кафедра права Європейського Союзу

**Програма атестації здобувачів вищої освіти
з навчальної дисципліни
«МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО»**

Міжнародно-правовий факультет

Рівень вищої освіти – другий (магістерський) рівень

Ступінь вищої освіти – магістр

Галузь знань – 08 «Право»,

Спеціальність – 081 «Право»

Галузь знань 29 – «Міжнародні відносини»,

Спеціальність 293 – «Міжнародне право»

Програма підсумкової атестації здобувачів вищої освіти «**Міжнародне публічне право**»: галузь знань 08 «Право»/29 «Міжнародні відносини», спеціальність 081 «Право»/293 «Міжнародне право», рівень вищої освіти другий (магістерський).

Розробники:

Яковюк Іван Васильович, д.ю.н., професор,
Щокін Юрій Вадимович, д.ю.н., доцент,
Анакіна Тетяна Миколаївна, к.ю.н., доцент
Трагнюк Олеся Янівна, к.ю.н., доцент.

Затверджено на засіданні кафедри міжнародного права
протокол № 11 від 29 грудня 2019 р.

Завідувач кафедри _____ проф. Яковюк І. В.

Вступ

Міжнародне публічне право – це особлива правова система, призначена забезпечувати міжнародний мир і безпеку, сприяти встановленню справедливих відносин між народами та сталому розвитку міжнародного співтовариства у політичній, економічній, духовно-культурній та інших сферах діяльності. Вивчення дисципліни надає можливість студентам отримати знання з історії, теорії та практики міжнародно-правового регулювання відносин між державами та іншими суб'єктами міжнародного права, а також імплементації міжнародно-правових зобов'язань України у національний правопорядок.

У межах навчальної дисципліни «Міжнародне публічне право» вивчається: поняття й особливості міжнародного права; історія становлення та розвиток міжнародного права; суб'єкти міжнародного права; джерела міжнародного права; взаємодія міжнародного та національного права; право міжнародних договорів; право зовнішніх зносин; право міжнародних організацій; міжнародне право прав людини та інші галузі міжнародного права. Особлива увага приділяється вивченню практики застосування Європейської конвенції про захист прав людини та основоположних свобод 1950 р.

Студенти при складанні державного іспиту з міжнародного публічного права мають виявити знання наукових джерел, показати уміння комплексно аналізувати матеріал та робити практичні висновки.

Іспит має усну форму проведення. Критерії оцінювання:

«відмінно» – досконале знання теоретичних і практичних аспектів курсу;

«добре» – ґрунтовне знання основних питань курсу;

«задовільно» – знання ключових питань спеціальності;

«незадовільно» – незнання ключових питань спеціальності.

ПРОГРАМА

Тема 1. Поняття й особливості міжнародного публічного права

Поняття міжнародного права, його природа (децентралізований характер, відкритість, демократизм, плюралізм та ін.) та структура. Основні вчення про міжнародне право та його походження (теорія природного права, позитивістський підхід, соціологічна концепція права та ін.). Риси сучасного міжнародного права. Державні інтереси, політика і міжнародне право. Міжнародне право і справедливість. Міжнародне право і процес глобалізації. Універсалізм та регіоналізм у міжнародному праві. Фрагментація міжнародного права. Поняття європоцентризму в міжнародному праві та його юридичні наслідки. Цивілізаційний підхід до міжнародного права.

Тема 2. Історія міжнародного права

Періодизація розвитку міжнародного права. Розвиток міжнародного права від найдавніших часів до Вестфальського конгресу 1648 р. Міжнародне право між Вестфальським конгресом 1648 р. та епохою Великої Французької революції (рубіж XVIII – XIX ст.). Розвиток міжнародного права від епохи Великої Французької революції до створення Версальської системи. Міжнародне право від створення Версальської системи до прийняття Статуту ООН. Сучасне міжнародне право (друга половина XX – початку XXI ст.).

Тема 3. Система, норми та джерела міжнародного публічного права

Система міжнародного публічного права: умови виникнення, юридичне значення. Загальна характеристика структури міжнародного публічного права (загальносистемні галузі, інститути та норми). Чинне міжнародне публічне право та його основні принципи (Статут ООН, Декларація про принципи міжнародного права 1970 р., Гельсінський Заключний акт НБСЄ 1975 р.). Норми міжнародного публічного права: поняття, види, тлумачення. Проблема встановлення ієрархії норм. Кодифікація і прогресивний розвиток

міжнародного публічного права. Поняття і види джерел сучасного міжнародного публічного права. Міжнародний договір як джерело міжнародного публічного права. Міжнародно-правовий звичай як джерело міжнародного публічного права. Складові міжнародно-правового звичаю. Співвідношення договірних і звичаєвих норм міжнародного публічного права. Загальні принципи права, що визнаються цивілізованими націями. Роль доктрини міжнародного публічного права та рішень судових органів як засобів для встановлення норм міжнародного права. Розширення переліку джерел, закріплених у статті 38 Статуту Міжнародного суду ООН. Односторонні міжнародно-правові акти держав. Нормативні резолюції міжнародних міжурядових організацій, обов'язкові за статутами цих організацій. «М'яке» міжнародне публічне право.

Тема 4. Взаємодія міжнародного і національного права

Міжнародне і національне право: основні концепції взаємодії і співвідношення. Дуалістична та моністична концепції співвідношення правових систем. Вплив міжнародного публічного права на національне право держав. Поняття імплементації норм міжнародного публічного права. Реалізація норм міжнародного публічного права у національному правопорядку. Інкорпорація, рецепція, відсилання. Особливості застосування норм міжнародних договорів і міжнародно-правових звичаїв у національному праві України. Особливості застосування норм міжнародного публічного права в окремих галузях національного права.

Тема 5. Суб'єкти міжнародного публічного права

Поняття суб'єкта міжнародного публічного права. Класифікація суб'єктів міжнародного публічного права. Міжнародна правосуб'єктність націй та народів, що виборюють незалежність. Право націй (народів) на самовизначення. Міжнародна правосуб'єктність держав. Принцип суверенної рівності держав. Значення державного суверенітету у міжнародно-правових

відносинах. Принцип невтручання у внутрішні справи держав. Поняття виключної внутрішньої компетенції держави. Поняття міжнародно-правового визнання та його юридичне значення. Основні теорії визнання (декларативна, конститутивна). Види і форми міжнародного визнання. Визнання держав у міжнародному праві. Сучасні проблеми міжнародно-правового визнання. Невизнані та мало визнані держави. Визнання урядів у міжнародному праві. Підстави, умови, наслідки. правонаступництво держав у міжнародному публічному праві. Підстави правонаступництва (виникнення держави у випадку деколонізації, розпад держави, об'єднання у єдину державу, вихід зі складу держави, вхід до складу держави). правонаступництво щодо міжнародних договорів, державної власності, державних архівів, державних боргів, громадянства. правонаступництво України у зв'язку з припиненням існування СРСР. Українське законодавство про міжнародне правонаступництво. Проблемні питання реалізації правонаступництва України (державний кордон, державні борги та активи). Міжнародна правосуб'єктність субнаціональних територіальних одиниць (суб'єкти федерацій, автономії, адміністративно-територіальні одиниці). Міжнародна правосуб'єктність міжнародних міжурядових організацій. Міжнародна правосуб'єктність державоподібних утворень. Особливості міжнародної правосуб'єктності неурядових організацій та фізичних осіб.

Тема 6. Мирні засоби вирішення міжнародних спорів

Історія виникнення у міжнародному публічному праві зобов'язання мирного вирішення міжнародних спорів. Характеристика міжнародно-правового зобов'язання мирного вирішення міжнародних спорів. Зміст принципу мирного вирішення міжнародних спорів. Поняття міжнародного спору. Класифікація міжнародних спорів. Поняття мирного засобу вирішення міжнародного спору. Класифікація мирних засобів. Дипломатичні способи врегулювання спорів. Правові засоби вирішення спорів. Міжнародний Суд ООН. Вирішення спорів у межах ООН. Вирішення спорів у межах

регіональних міжнародних організацій. Вирішення міжнародних спорів між державами та юридичними і фізичними особами.

Тема 7. Відповідальність в міжнародному публічному праві

Поняття міжнародно-правової відповідальності та правові підстави її виникнення. Джерела міжнародно-правової відповідальності. Суб'єкти міжнародно-правової відповідальності. Юридичні та фактичні підстави міжнародно-правової відповідальності. Концепція об'єктивної відповідальності в міжнародному публічному праві. Міжнародне правопорушення: ознаки і види. Обставини, що виключають міжнародно-правову відповідальність. Форми відшкодування шкоди за міжнародно-протиправне діяння. Міжнародно-правові санкції та контрзаходи.

Тема 8. Право міжнародних договорів

Поняття та джерела права міжнародних договорів. Поняття та класифікація міжнародних договорів. Джерела права міжнародних договорів. Стадії укладення міжнародних договорів. Згода держави на обов'язковість міжнародного договору: способи надання, міжнародно-правові та національно-правові наслідки. Українське законодавство про надання згоди на обов'язковість міжнародних договорів. Встановлення автентичності міжнародного договору: засоби, правові наслідки. Набуття чинності міжнародним договором. Застереження до міжнародного договору. Дія та дійсність міжнародного договору. Міжнародно-правові підстави недійсності міжнародного договору. Тлумачення міжнародних договорів.

Тема 9. Загальні питання

міжнародно-правового регулювання територіальних просторів

Поняття і види території в міжнародному публічному праві. Державна територія. Вплив міжнародного публічного права на правовий режим державної території. Державні кордони (встановлення, делімітація,

демаркація). Міжнародно-правове визнання та закріплення державного кордону України. Міжнародно-правові засоби зміни державної території. Види, правові наслідки. Українська практика. Заборона застосування сили або погрози силою щодо території держави. Принципи територіальної цілісності і недоторканності й непорушності державних кордонів. Протиправні зміни державної території. Публічно-правова оренда території держави. Міжнародно-правові угоди про розміщення об'єктів Чорноморського флоту РФ на території України.

Тема 10. Міжнародно-правовий режим морського, повітряного і космічного простору

Міжнародно-правовий режим морського простору. Внутрішні морські води прибережної держави. Територіальне море. Прилегла зона. Виключна (морська) економічна зона. Континентальний шельф. Морські протоки і канали. Міжнародно-правовий режим рік. Режим судноплавства по Дунаю. Міжнародно-правовий режим Арктики та спроби його змінити. Міжнародно-правовий режим Антарктиди. Міжнародно-правовий режим повітряного простору. Поняття, принципи та джерела міжнародного повітряного права. Міжнародно-правовий режим космічного простору. Виникнення та розвиток міжнародно-правового регулювання діяльності у космічному просторі. Космічний простір і небесні тіла. Космічні об'єкти. Міжнародно-правовий статус космонавтів.

Тема 11. Право зовнішніх зносин

Зовнішні зносини в сучасному світі. Дипломатичні зносини і дипломатичні представництва. Дипломатичні привілеї й імунітети. Привілеї й імунітети дипломатичних представництв. Особисті дипломатичні привілеї й імунітети. Консульські зносини і консульські представництва. Функції консульських представництв. Консульські привілеї й імунітети. Привілеї й імунітети консульських представництв. Особисті консульські привілеї й

імунітети. Спеціальні місії. Привілеї й імунітети спеціальних місій та їх персоналу. Зовнішні зносини за участю міжнародних організацій. Привілеї й імунітети органів зовнішніх зносин за участю міжнародних організацій та їх персоналу.

Тема 12. Право міжнародних організацій

Поняття міжнародної міжурядової організації. Міжнародна правосуб'єктність міжнародних міжурядових організацій. Міжнародні неурядові організації: поняття, особливості міжнародної правосуб'єктності. «Внутрішнє» і «зовнішнє» право міжнародних організацій. Акти, що приймають міжнародні міжурядові організації та їх значення для міжнародного права. Персонал міжнародної міжурядової організації: поняття, формування, правовий статус. Міжнародні адміністративні трибунали, їх статус. Міжнародно-правова відповідальність міжнародних міжурядових організацій. Організація Об'єднаних Націй: цілі, принципи, структура. Рада Європи: цілі, принципи, структура.

Тема 13. Міжнародне право прав людини

Виникнення і розвиток міжнародно-правового співробітництва в галузі прав людини. Міжнародно-правова концепція прав людини, її відображення у чинному міжнародному праві. Універсальні і спеціальні права людини в міжнародному праві, їх поняття, призначення, зміст. Міжнародно-правовий захист вразливих верств населення: причини і засоби. Захист жінок, дітей, біженців. Міжнародно-правове регулювання захисту прав національних, етнічних, мовних, релігійних меншин. Універсальні та регіональні механізми захисту прав людини: види, способи. Конвенційні органи та органи, що діють в рамках міжнародних міжурядових організацій. Міжнародно-правові засоби боротьби з грубими і масовими порушеннями прав людини. Злочини проти людяності: геноцид, расова дискримінація, апартеїд, катування, насильницькі зникнення тощо. Європейський суд з прав людини: юрисдикція (предметна,

за колом осіб, територіальна, у часі), процедура звернення. Умови прийнятності заяв, що подаються до Європейського суду з прав людини. Принципи, на яких ґрунтується та які захищає Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р. Принцип демократії. Принцип ефективного і динамічного тлумачення. Принцип верховенства права. Принцип забезпечення правової визначеності. Принцип автономного тлумачення. Принцип пропорційності та забезпечення рівноваги інтересів. Конвенція і практика Європейського суду з прав людини як джерела права під час розгляду справ національними судами України.

Тема 14. Міжнародне гуманітарне право

Поняття, предмет, джерела та принципи міжнародного гуманітарного права. Сфера застосування міжнародного гуманітарного права: міжнародні і неміжнародні збройні конфлікти. Учасники збройних конфліктів. Комбатанти та некомбатанти. Розвідники та шпигуни. Найманці. Добровольці. Обмеження засобів і методів ведення війни. Міжнародно-правовий захист жертв війни, цивільних об'єктів і культурних цінностей. Міжнародний рух Червоного Хреста. Захист емблем червоного хреста, червоного півмісяця і червоного кристалу. Основні сучасні тенденції розвитку міжнародного гуманітарного права.

Тема 15. Міжнародно-правове регулювання питань кримінальної юрисдикції

Поняття юрисдикції, її види (державна, міжнародних судових інституцій). Юрисдикція держави у кримінальних справах, її принципи (територіальний, персональний, захисту і універсальний). Конфлікти юрисдикції держав: поняття, види, шляхи усунення. Міжнародне кримінальне право: поняття, концепції, принципи, правове регулювання, особливості реалізації. Міжнародна кримінальна відповідальність. Міжнародні кримінальні суди ad hoc. Міжнародний кримінальний суд:

юрисдикція, судоустрій. Міжнародні злочини: агресія, геноцид, злочини проти людяності, воєнні злочини. Міжнародно-правові засоби уніфікації кримінального законодавства. Міжнародно-правова допомога у кримінальних справах: поняття, правове регулювання, види, реалізація. Екстрадиція: підстави, правове регулювання, принципи подвійної кримінальності, спеціалізації, мінімального терміну покарання. Підстави для відмови в екстрадиції.

Тема 16. Забезпечення міжнародної безпеки міжнародно-правовими засобами

Поняття і міжнародно-правові засоби забезпечення міжнародної колективної безпеки. Міжнародна агресія: поняття, міжнародно-правові засоби усунення агресивних воєн, відповідальність за розв'язання. Умови правомірності заходів колективної безпеки. Заходи зміцнення довіри і міжнародний контроль обмежень озброєнь і роззброєння. Міжнародно-правові гарантії без'ядерного статусу України: підстави надання, юридична сила, зміст. Міжнародні організаційно-правові засоби забезпечення міжнародної безпеки. Повноваження ООН з підтримання міжнародного миру та безпеки. Участь України у міжнародних заходах з підтримання міжнародного миру та безпеки. Міжнародні системи колективної безпеки (ОБСЄ, НАТО, ЄС, ЛАД, ОДКБ). НАТО як міжнародна організація колективної безпеки. Міжнародно-правові основи співпраці України з НАТО.